

и животатъ ти: не шгледѣвай назадъ ти, и не се запри въ сичката окрестность: спасисе въ горага, за да не погинешъ.

18 И рече имъ Лотъ: не мой, молимъ, Господи:

19 Это рако Твой намъ кри благодасть предъ Тебе, и возвеличилъ си милостьга Твоа, които си сторилъ камъ мене, да сохранивашъ животатъ мой: но азъ не ще да можемъ да се спасемъ въ горага, страхъ ме е да ме не пристигне злото и умремъ.

20 Это, молимъ, тоа градъ (е) близъ што (можемъ) да привѣгнемъ тамш, и малакъ е: тамш, молимъ, да се избавимъ: не е ли малакъ? и ще живѣе дѣшата ми.

21 И рече мѡ (Господь): это, послѣшахъ те за това нѣщо, да не поразимъ градѣтъ, за който изговори ты.

22 Привързай, спасиса тамш: защото не ще да можемъ да направимъ нищо, до гдѣто да не пристигнешъ тамш: заради това нарече името на-градѣтъ, Сигоръ.

23 Слънцето изгрѣа на землѣга, когато Лотъ влѣзна въ Сигоръ.

24 И шдожди Господь на Содома и Гоморра жднелъ, и огнь ѿ Господа изъ некого.

25 И порази тыа градове, и сичките окрестности, и сичките жители на-градовете, и прора-стѣніага на-землѣга.

26 Но жената мѡ понеже погледна надиръ мѡ, видѣ столпъ солный.

27 А Авраамъ стана ранш на утриньга, (та дѡйде) въ мѣстото гдѣто кеше застаналъ предъ Господа: